Anne Ve Babaya İyi Davranmak
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mart 18 2021 02:00:00

وَوَصَّيْنَ&#15
75;
اْلاِنْسَان&#16
14;
بِوَالِدَيْ&#16
07;ِ حَمَلَتْهُ
اُمُّهُ
وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ
وَفِصَالُهُ
فِى
عَامَيْنِ
اَنِ اشْكُرْ
لِى
وَلِوَالِدَ&#16
10;ْكَ اِلَىَّ
الْمَصِيرُ
           "İnsana da, anne
babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu her gün biraz daha
güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi
de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: “Bana ve
anne babana şükret. Dönüş banadır.”
وَاِنْ
جَاهَدَاكَ
عَلى اَنْ
تُشْرِكَ بِى
مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلاَ
تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبْهُ&#16
05;َا فِى
الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ
سَبِيلَ مَنْ
اَنَابَ

اِلَىَّ
ثُمَّ
اِلَىَّ
مَرْجِعُكُمْ
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ
            “Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana ortak koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim.” (Lokman, 31/14-15)
            Bu ayet-i kerimeler anne babaya iyilikten bahsetmektedir. Bu konu insanların dikkate alacağı en önemli hususlardan birisidir. Çünkü hem büyükleri yani anneyi babayı; hem de evlatları yakından ilgilendirmektedir. Bu öneminden dolayıdır ki Kur’an-ı Kerim’de pek çok yerde anne-baba hakkından, onlara iyilik yapmaktan bahsedilmektedir. İşte bunlardan birisi de konu başlığını teşkil eden Lokman sûresinin 14. ve 15. ayetleridir.   Bu ayet-i kerimelerden anlaşıldığı gibi anneye babaya iyi davranmak Allah’ın emridir. Tabii ki anne-baba her türlü iyiliğe layıktır. Çünkü onlar bizlerin yaratılmasına sebep olmuşlardır. Onlar olmasaydı biz de olmazdık. Elbette bizi Allah yarattı ama onlar sebebiyle vücut bulduk, dünyaya geldik. Allah bize rızık verdi ama onların elleriyle bize ulaştı. Onlar bizim için çalıştı; bizi yedirdi, içirdi, barındırdı, kolladı ve gözettiler. Allah bize nasıl karşılıksız nimet verdiyse onlar da karşılık beklemeden bu hizmeti bize sundular. Sevgileri, ilgileri tamamen içten ve tabii olup, hiçbir etki ile bunu yapmadılar.   Bu nedenle onlara iyilik yapmalı, onları hiç kırmamalıyız. Onlara iyilik yapmak, sadece ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla onlara maddi yardımda bulunmak demek değildir. Evet, bu da çok önemli ama asıl onlara yapılacak iyilik, onların ihtiyaçlarını karşılamanın yanında onları hoşnut etmek, mutlu olmaları için çaba sarf etmektir. Hatta onlara yapılacak iyiliklerin isteyerek yapıldığını hissettirmek suretiyle gönüllerini ferahlatacak davranışlar sergilemektir. Onları kırmamak, bezginlik anlamı taşıyan hiçbir ifade kullanmamak ve davranış sergilememek gerekir. Onlara “öf’ demenin bile yasak olduğu, İsrâ sûresinin 23. ayetinde açıklanmaktadır. Onları üzecek her türlü hareketten uzak durmak, haberleri olduğu halde üzülecekleri bilgileri gerektiğinde gizlemek, onların yanında edep kurallarına riayet etmek, onları söz ve sohbetin içinde tutmak da onları hoşnut etmenin bir başka yoludur. Bunlara da uyulmalıdır.
            Anneye babaya iyilik yapmak bazı ayetlerde Allah’a kulluktan hemen sonra yer almaktadır. Bu durum, konunun ne kadar önemli olduğunun açık bir delilidir.
            Ayetlerde ve hadislerde anne-babaya iyilik, birlikte emredilirse de anneye yapılacak iyilik, ona gösterilecek hassasiyet ayrıca vurgulanmaktadır. İşte bu ayette de aynı vurgu yapılmış, annenin durumu çocuk ile olan ilgisi ve yakınlığı açıkça ifade edilmiştir. Anne,

sadece çocuk dünyaya geldiğinde değil, dünyaya gelmeden zorluklarla buluşmuştur. Hamileliğin ilk dönemi anne için zorlukların ilk başlangıcı olduğu gibi giderek zorlaşan bir süreç hâlinde devam etmektedir. Annenin çocuğunu taşıdığı, her geçen gün taşımanın zorlaştığı; bu nedenle de bir sürü sıkıntı çektiği ayette açıkça zikredilmektedir.
           Ayet-i kerimede Allah’a şükretmek ve anne babaya teşekkür etmek de emredilmektedir. Allah’a, bizi yarattığı, türlü türlü nimetler verdiği için şükretmemiz gerekir. Bizler yoktuk, O var etti; bizleri varlık âlemine O gönderdi. Bizim hayatta kalmamızı sağlayan, bizi rızıklandıran, O’dur. O’nun vermediğini kimse veremez, O’nun verdiğine kimse engel olamaz. O her şeye gücü yetendir. Anne ve babamıza da şükretmemiz gerekir. Bizim dünyaya gelmemize sebep oldukları, bizi kendi canları kadar korudukları; hiçbir fedakârlıktan çekinmeden hep bizim iyiliğimiz için çaba sarf ettiklerinden dolayı teşekkür etmeliyiz. Bu yalnızca sözde değil davranışlarla da gerçekleştirilmelidir.
            Valideyne iyilik ve itaat her vesile ile emredilir. Ancak meşru ve makul olmayan durumlarda onlara itaat gerekmez. Konu başlığı olarak zikredilen ayetlerin ikincisinde bu durum dile getirilmiş; Allah’a ortak koşma gibi bir talebe karşı asla itaat edilemeyeceği açıklanmıştır.
            Bu da gösteriyor ki anne ve babaya itaat, dinî ölçülere uyması ve aklın kabul etmesi hâlinde bir emirdir. Onlara iyi muamele etmek, incitmeden hizmet etmek, meşru ölçüler içinde onlarla münasebeti en iyi bir düzeyde devam ettirmek gerekmektedir.
            Davut KAYA

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler